

Daniel Nørgaards prædiken ved afslutningsgudstjenesten på Himmelske Dage

Taler

Daniel Nørgaard
Katolsk præst og medlem af
jesuiterordenen

Dato

1. juni 2025

Sted

Silkeborg

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt på Himmelske Dage, der er Kirkernes Folkemøde, som i 2025 blev afholdt i Silkeborg.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 24, vers 46-53

- 1 Noget af det, jeg elsker mest, er at kunne krydse ting af på mine to-do lister. Jeg har endda et program på computeren og telefonen, hvor det giver et lille kling, hver gang man klikker ”udført” på en opgave. Det er så tilfredsstillende!
- 5 I dagens evangelium (Luk 24,46-53) har vi hørt nogle ord gentaget på dansk, engelsk, arabisk og ukrainsk: ”I hans navn skal der prædikes” og ”I skal være vidner”. Lige om lidt vil vi kunne klikke ”udført” ud for de to ting. Gennem afholdelsen af disse Himmelske Dage i Silkeborg har vi vidnet om vores tro i det åbne og prædike i Jesu navn, og det har vi god grund til at glæde os over.
- 10 Men jeg ønsker ikke i denne prædiken at holde en rørstrømsk tale om, hvor godt vi har gjort det, for vi ved jo alle at vores opgave som kristne ikke er udført gennem dette vellykkede arrangement. Vi er hele tiden kaldede til at være vidner, og vi er hele tiden kaldede til at ”prædike omvendelse til syndernes forladelse”
- 15 (v. 47), som vi også har hørt i dagens evangelium.

- At være kristne er ikke at lade os hive med op til Himlen for at leve på en lyserød sky, men at erkende, at vi har brug for, at jorden med al dens egoisme og selvhad, løgn og ondskab bliver omdannet og forsonet med Gud. For i min
- 20 levetid har jeg aldrig som nu været vidne til så løgnagtige manipulationer med virkeligheden, så ondskabsfulde angreb på forsvarsløse menneskeliv, så ødelæggende ligegyldighed over for skaberværket og så fængslende bindinger til skærmenes overfladiske indhold. Jeg tror, at vi alle, også ikke-troende, kan se, hvor stort et behov for omvendelse, der er. Vi har altså en stor opgave foran os

25 med at prædike omvendelse – det er de lektier vi har for indtil de næste
Himmelske Dage i 2028!

Som kristne må vi spørge os selv, hvordan vi kan få resten af Danmark til at lytte
til det glade budskab, hvordan vores vidnesbyrd kan blive troværdigt. Vi må
30 derfor hæfte os ved en meget vigtig detalje i dagens evangelium: Jesus taler om,
at der skal prædikes omvendelse i hans navn til syndernes forladelse, men inden
da skal disciplene ”blive i byen”.

Jesu sidste bud i Lukasevangeliet lyder ”Bliv i byen, indtil I bliver iført kraft fra
35 det høje” (Luk 24,49). Det *at blive i byen* er et smukt billede på at tillade Gud at
forvandle os. Disciplene skal ikke fare ud og prædike eller gøre en masse, de skal
først bede. Derfor lyder Lukasevangeliets sidste ord ”og de var hele tiden i
Templet og lovpriste Gud”.

40 Vores forsøg på at prædike omvendelse vil aldrig være troværdigt, hvis vi ikke
selv lader os omvende. Og her er det måske vigtigt at forklare, hvad der egentlig
menes med omvendelse. Det græske ord ”meta-noia” i evangeliet, er ikke kun en
moralsk tagen afstand til det onde, men først og fremmest at få et nyt sindelag,
at skifte mentalitet.

45 Førend vi kan leve et godt moralsk liv, er der brug for en forvandling. Paulus
udtrykker det smukt i Romerbrevet kapitel 12,2: ”Og tilpas jer ikke denne
verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er
Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne”.

50 Synes I, at I er langt fra målet? Fortvivl ikke. Det var Jesu nærmeste også. Jesus
kaldte ikke sine disciple for *kristne*, men for *tungnemme*, det burde vi måske
også lære at kalde os selv!

55 Lukas konstaterer en lukkethed og tungnemhed hos Jesu disciple. Linjen inden
den evangelielæsning vi i dag har hørt siger, at Jesus ”åbnede deres sind, så de
kunne forstå Skrifterne” (Luk 24,45). Dette sker påskedag, samme dag hvor
Jesus kalder de to disciple på vej til Emmaus for ”uforstandige og tungnemme til
at tro” (Luk 24,25). Vi fatter altså ikke noget, hvis ikke vi lader ham åbne vores
60 sind.

Selv efter at Jesu disciple havde fulgt ham i tre år, og selv efter at have været med

ham 40 dage efter opstandelsen er Jesu budskab så fundamentalt anderledes end
65 vores mentalitet, at disciplene stadig var tungnemme.

I Apostlenes Gerninger, som også er skrevet af Lukas, skrev evangelisten disse
bemærkninger om Jesu tid efter opstandelsen: ”Efter sin lidelse og død trådte
Jesus frem for dem med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage
70 viste sig for dem og talte *om Guds rige*” (ApG 1,3). Men disciplene fattede stadig
ingenting, for deres reaktion var at spørge: ”Herre, er det nu, du vil *genoprette*
Riget for Israel?” (ApG 1,6).

Jesu prædikede Guds rige, men hans disciple drømte stadig om, at det jordiske
75 kongedømme Israel skulle genoprettes. Der skulle et pinseunder til og senere en
lytten til nyomvendte hedninger, førend de første kristne begyndte at forstå, at
Guds plan ikke gik ud på at fremhæve et særligt folkefærd på bekostning af
andre, og at Jesu rige ikke er af denne verden.

80 Vores kristne tro må aldrig bruges til at skabe og forsvare jordiske riger. Danske
soldater skal ikke kæmpe for kristendommen. Blander vi tro og politiske
ambitioner ender det helt galt. Se blot hvilken hensynsløs ondskab, der sættes
fri, når man bruger bibelske løfter til at retfærdiggøre udslettelsen af
palæstinenserne i Gaza og på Vestbredden.

85 Hvor kan vi så finde håb i denne verden? Se jer omkring.

I dag er vi samlede som kristne fra talrige kirkesamfund. I århundreder har vi
haft fokus på vore forskelle og mest betragtet hinanden som fjender. Vi har
90 endda bekriget hinanden. I dag står vi her med et fælles ønske om at prædike i
hans navn.

Og det er virkelig Jesu navn, der er brug for i denne brudte verden. Vi har brug
for det navn hver især, og den tvivlende, stridende og fortvivlede verden har
95 brug for det navn.

Det hebraiske navn ’Jesus’ betyder ”Gud frelser”. I det er der en erkendelse af, at
vi ikke kan selv. At vi må ”blive i byen” og vente på den kraft, han vil sende fra
det høje. Lad os derfor følge disse Himmelske Dages motto at ”løfte blikket”.
100 Salme 121 lyder:

”Jeg løfter mine øjne mod bjergene” (det fungerer desværre aldrig rigtigt her i Danmark!)

105 ”hvorfra kommer min hjælp?
Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber”.

Lad os blive ved med at bede om Guds hjælp, og lad os bede *sammen* som
110 kristne på tværs af alle skel, *i taknemmelighed*, over at vi er *samlede* i Hans navn.

Lovet være Jesus Kristus – i al evighed. Amen.

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/daniel-norgaards-praediken-ved-afslutningsgudstjenesten-pa-himmelske-dage>

125

130

135

140